کائنات چا پېدا کړي؟ زه چا پيدا کړی يم؟ او ولې؟

ايا زه په سمه لار يم؟

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پيدا کړي دي ؟

په اسمان او ځمکه کې دا دقيق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟

انسان چا پيدا کړی او هغه ته د اورېدلو، ليدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعيتونو د پوهېدلو وړتيا چا ورکړې ده؟

ستا د بدن په غړو کې دا باريک جوړښت چا رامنځته کړی او ته په دې ښايسته بڼې چا انځور کړی يې؟

د ژونديو مخلوقاتو په بيلابېلو بڼو او ډولونو کې فکر وکړه چې دوی چا په داسې بڼو پېدا کړي چې هېڅ حدود نه لري.

دا لوی کاينات څنګه د کلونو په تېريدو د خپلو قوانينو سره منظم چليږي او برقرار پاتې دي؟

هغه نظامونه چا رامينځته کړي چې دا عالم کنترولوي (ژوند او مرګ، د ژونديو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟

آيا دې کائناتو خپل ځان په خپله پيدا کړی؟ يا له نشت څخه رامنځته شوي؟ يا دا په تصادفي توګه موندل شوي دي؟ الله جل جلاله فرمايي:(أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (٣٥) (أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (٣٥)ايا دوی بې له څه شي پيدا کړی شوي دي، يا هم دوی، پخپله پيدا کوونکي دي؟أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ) أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ) ايا دوی اسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي؟ بلکې دوی يقين نه کوي.[الطور: 35-36].

نو که موږ خپل ځانونه نه وي پيدا کړي او دا هم ناممکنه ده چې موږ له هېڅ شي يا تصادف څخه رامنځته شوي يو، نو هغه حقيقت چې هېڅ شک پکې نشته دا دی چې: دا کاينات خامخا يو لوی او ځواکمن خالق لري، ځکه دا ناشونې ده چې دې کائناتو دې ځان خپله پيدا کړی وي! يا دا چې له هېڅ (نشت) څخه رامنځته شوي وي! او يا په تصادفي ډول رامنځته شوي دي!

ولې يو څوک د داسې شيانو په شتون باور لري چې ليدلی يې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مينه) آيا ځکه چې هغه يې اغيزې ويني؟ نو څنګه انسان د دې لويو کائناتو د پيدا کوونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه يې د پېدايښت، صنعت او رحمت اغيزې ويني؟!

هېڅ هوښيار به دا ونه مني چې ورته وويل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې يو څوک يې جوړ کړي! يا ورته وويل شي چې: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو ځينې خلک څنګه په هغه چا باور کولی شي چې وايي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پيدا شوي؟ يو عقلمند انسان څنګه منلی شي چې ورته وويل شي: د کائناتو دا دقيق نظم په تصادفي توګه سره رامينځته شوی دی؟

دا ټول موږ يوې پايلې ته رسوي، هغه دا چې دا کائنات يو لوی او ځواکمن پالونکی لري چې اداره کوي يې، او دا چې يوازې هغه د عبادت وړ دی، او دا چې هر هغه څه چې پرته له هغه يې عبادت کيږي باطل او د عبادت وړ نه دي.

رب لوی خالق دی

پيدا کوونکی رب يو دی، هغه پادشاه، پالونکی او روزي ورکوونکی دی، هغه ذات دی چې ژوندي کول او مړه کول کوي، او هغه داسې ذات دی چې ځمکه يې پيدا کړې او تابع يې ګرځولې او د خپلو مخلوقاتو لپاره يې مناسبه جوړه کړې ده. او هغه ذات دی چې اسمانونه يې پېدا کړي او هغه لوی مخلوقات چې پکې دي، لمر، سپوږمۍ، شپه او ورځ يې په دقيقه توګه کنترول کړي چې د هغه د عظمت څرګندونه کوي.

او همغه ذات دی چې هوا يې موږ ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، هغه ذات چې پر موږ بارانونه وروي، سمندرونه او سيندونه يې زموږ تابع کړي، همغه ذات چې موږ ته يې هغه مهال روزي راکوله کله چې موږ د مېندو په رحمونو کې کوچنيان وو او هېڅ ځواک مو نه درلود، همغه ذات چې زموږ په رګونو کې يېويني ته له زيږون څخه تر مرګه پورې جريان ورکړی دی.

دا رب (پالونکی)، خالق (پېدا کوونکی)، روزي ورکوونکی، يوازې الله پاک دی

الله تعالی فرمايلي دي:(إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ)بې شکه ستاسو رب هغه الله دی چې اسمانونه او ځمکه يې په شپږو ورځو کې پيدا کړل، بيا يې پر عرش استواء (د عرش د پاسه شو) وکړه، شپه په ورځې باندې پټوي چې هر يو په تلوار سره لټوي او لمر، سپوږمۍ او ستوري (يې پيدا کړل) چې د هغه په امر غاړه اېښودونکي دي. خبر اوسئ! پيدا کول او حکم چلول خاص هغه لره دي، الله برکت والا دی، د ټولو مخلوقاتو رب.[الأعراف ٥٤].

الله هغه رب دی چې په کائناتو کې د هر څه پيدا کوونکی دی؛ هغه څه چې موږ يې وينو او څه چې نه يې وينو او له هغه پرته نور هر څه د هغه له مخلوقاتو څخه دي، هغه يوازې د عبادت وړ دی او له هغه پرته بايد د بل چا عبادت له هغه سره ونه شي. هغه لره په مالکيت، پيدايښت، د چارو سمبالولو او عبادت کې هېڅ شريک نه شته.

که د استدلال په خاطر دا فرض کړو چې د رب جل جلاله سره نور معبودان هم شته، نو کائنات به فاسد شي؛ ځکه دا نه کيږي چې دوه معبودان په يو وخت کې د کائناتو چارې اداره کړي، الله تعالی فرمايي:{لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا} {لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا}که په دواړو (آسمان او ځمکه) کې له الله پرته نور معبودان وای نو دواړه به وران (ګډوډ) شوي وی.الأنبياء:22.

د پيدا کوونکي رب صفتونه

پاک څښتن لره بې شمېره ښکلي نومونه او هغه لره ډېر لوی او عالي صفتونه دي چې د هغه د کمال څرګندونه کوي، د هغه له نومونو څخه :
الخالق او "الله" دي چې معنا يې ده: هغه ذات چې يوازې له شريک پرته د عبادت مستحق دی. او: الحي (تل ژوندی)، القيوم (تلپاتې)، الرحيم(ډېر رحم کوونکی)، الرازق(رزق ورکوونکی)، الکريم (سخي).

الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي:(اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) (اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ)الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوك وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهيږي چې د دوی مخې يا يې شاته دي، او دوی د هغه له

معلوماتو هېڅ شی نه شي راګيرولای مګر هغه چې د ده خوښه وي، کرسۍ يې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه يې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی.[سورة البقرة:255].

او الله - تعالی - فرمايلي:(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١) (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١)(ای نبي!) ته (دوی ته) ووايه: شان دا دی چې الله يو دی.اللَّهُ الصَّمَدُ (٢) اللَّهُ الصَّمَدُ (٢)هم دا الله بې نياز (بې حاجته) دی.لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣)نه يې (څوک) زېږولی دی او نه دی (له چا) زېږول شوی دی.وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) (وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ)او د ده هېڅوک سيال (او) برابر نشته.[الإخلاص ١-٤].

د عبادت څښتن د کمال له صفاتو څخه برخمن دی.

د هغه له صفتونو څخه يو دا دی چې همغه د عبادت وړ دی او عبادت يې کيږي او له هغه پرته نور مکلف مخلوق دي چې امر ورته کيږي او تابع دي.

د هغه له صفتونو څخه دا دي چې هغه تل ژوندی او د ټول عالم چارسمبالی دی، په کائناتو کې چې هر ژوندی دی، نو هغه ذات ژوند ورکړی او له نشت څخه يې شته کړی دی او هغه په خپل شتون سره د چارو سمبالوونکی، هغوی ته رزق ورکوونکی او هغوی لره کافي دی. نو رب ژوندی دی نه مړ کيږي او فناء کېدل يې ناشوني دي، چارسمبالی دی، نه ويده کيږي، نه پرې خوب راځي او نه پرکاله کيږي.

د هغه له صفتونو څخه يو دا دی چې هغه پوه ذات دی، له هغه څخه په ځمکه او آسمان کې هېڅ شی پټ نه دی.

د هغه له صفتونو څخه دا دي چې هغه اوريدونکی او ليدونکی دی، هر څه اوري او هر څه ويني، د نفسونو په وسوسو او هغه څه پوهيږي چې په سينو کې پټ دي، له هغه نه په ځمکه او اسمانونو کې هېڅ شی پټ ندی.

د هغه له صفتونو څخه يو دا دی چې هغه قادر ذات دی، هېڅ شی يې نه شي عاجزولای او هېڅوک د هغه د ارادې مخنيوی نه شي کولای، څه يې چې خوښه وي هغه کوي، او څه يې چې خوښه وي هغه منع کوي، مخته کول او وروسته کول کوي او هغه د لوی حکمت خاوند دی.

او د هغه له صفتونو څخه دا دی چې هغه پيدا کوونکی، رزق ورکوونکی او چارسمبالی دی؛ هغه ذات چې مخلوقات يې پيدا کړي او د هغوی چارې يې سمبال کړي دي، ټولو مخلوقات يې په قبضه کې دي او د هغه د امر لاندې دي.

د هغه د صفتونو له جملې څخه دا هم دی چې هغه د محتاجانو دعا قبلوي، مصيبت ځپلو فرياد اوري، تکليف لرې کوي، او هر مخلوق چې کله په سختۍ او مصيبت کې راګير شی، د سختې اړتيا له مخې هغه ته رجوع کوي.

له الله جل جلاله پرته د بل چا عبادت نه کيږي، ځکه يوازې هغه پوره او د عبادت مستحق دی، پرته له بل هر چا څخه، او هر هغه څه چې له هغه پرته يې عبادت کيږي، په ناروا سره يې عبادت کيږي، ځکه هغه نيمګړی او د مرګ او فنا کېدو وړ دی.

الله تعالی موږ ته عقلونه راکړي چې د هغه له عظمت څخه يو څه درک کولی شي او په موږ کې يې يو طبيعي فطرت ايښی چې نيکي خوښوي او له بدۍ څخه کرکه لري، او کله چې الله رب العالمين ته رجوع کوي، د ډاډ احساس کوي، دا فطرت د هغه په کمال دلالت کوي او پر دې چې ناشوني ده هغه پاک ذات په نيمګړتيا سره ياد شي.

د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چې له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنګه کولای شي د خپل ځان په څېر د نيمګړي او يا له ځان نه د ټيټ مخلوق عبادت وکړي؟

انسان، بت، ونه او يا حيوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!

څښتن تعالی د اسمانونو د پاسه، په خپل عرش باندې دی، له مخلوقاتو څخه يې جلا دی، د هغه په ذات کې د هغه له مخلوقاتو څخه هېڅ شی نشته او نه د هغه په مخلوقاتو کې د هغه له ذات څخه څه شی شتون لري، هغه په خپلو مخلوقاتو کې نه منحل کيږي او نه پکې جسم ګرځي.

د څښتن تعالی په څېر هېڅ شی نه شته او هغه اوربېدونکی ليدونکی دی، هېڅوک د هغه برابر نه دی، او هغه له خپل مخلوق څخه غني دی، نه ويده کيږي او نه خوراک کوي، هغه ډېر لوی دی؛ شونې نه ده چې هغه دې مېرمن يا ماشوم ولري. خالق د عظمت صفات لري؛ هېڅکله نه محتاجيږي او نه په نېمګړتيا سره ياديږي.

الله تعالی فرمايلي دي:(يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (٧٣) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (٧٣) ای خلکو! يو مثال راوړل شوی نو غوږ ورته کيږدی، تاسو چې الله نه پرته څه رابلئ، که ټول ورته را يو ځای هم شي هېڅکله به يو مچ هم پيدا نکړی شي او (دا لا څه) که يو مچ څه شی ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی.مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ)دوی لکه چې ښايي هغه شان د الله قدر ونه پېژندو، الله يقيناً زورور او برلاسی دی.[الحج: 73-74].

دې ستر خالق ولې موږ پيدا کړي يو؟ او زموږ څخه څه غواړي؟

ايا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پيدا کړي، ايا هغه يې بې مقصده پيدا کړي دي، په داسې حال کې چې هغه په هر څه پوه او حکيم دی؟

ايا دا عقل مني چې هغه ذات چې موږ يې په دومره دقت او مهارت سره پيدا کړي يو او د ځمکې او اسمانونو هر څه يې زموږ تابع کړي، چې موږ به يې له کوم هدف پرته پيدا کړي يو، او يا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابونو پرته پرېږدي چې زموږ فکر يې مشغول کړی دی، لکه: ولې موږ دلته يو؟ او له مرګ وروسته څه دي؟ او زموږ د پيدايښت موخه څه ده؟

او ايا عقل دا مني چې ظالم ته دې سزا او نيک انسان ته دې اجر نه وي؟

الله پاک فرمايلي دي:(أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ) (أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ)ايا نو تاسو ګمان کوئ چې بې شکه موږ تاسو عبث پيدا کړي ياست او دا چې بې شکه تاسو به موږ ته بېرته نه راګرځئ.[المؤمنون: 115].

بلکې الله جل جلاله پېغمبران رالېږلي تر څو موږ د خپل شتون په مقصد پوه شو او موږ ته لارښوونه وکړي چې څنګه د هغه عبادت وکړو او هغه ته نږدې شو! او له موږ څخه څه غواړي او څنګه د هغه رضايت تر لاسه کړو، او موږ ته يې له مرګ وروسته زموږ د برخليک په اړه خبر راکړی دي؟

الله جل جلاله د دې لپاره پېغمبران رالېږلي تر څو موږ ته خبر راکړي چې يوازې هغه د عبادت وړ دی او تر څو په دې پوه شو چې څنګه يې عبادت وکړو او موږ ته د هغه د اوامرو او منهياتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې موږ ته نيک ارزښتونه را زده کړي چې که موږ يې مراعت کړو، پاک او له نيکيو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.

او الله جل جلاله ډېر پېغمبران رالېږلي دي لکه: (نوح، ابراهيم، موسی، او عيسی) او په نښانو او معجزو يې د هغوی ملاتړ کړی چې د هغوی په رېښتينولی دلالت وکړي او پدې چې دوی د هغه پاک ذات له لورې را استول شوي او وروستی يې محمد صلی الله عليه وسلم دی.

او رسولانو مور. ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند یو امتحان دی او دا چې ریښتینی ژوند به له مرګ وروسته وي.
او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې یوازې د الله جل جلاله عبادت یې کړی وي چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو یې ایمان راوړی وي او پدې چې هلته یو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت کوي او یا یې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.

الله تعالی فرمایلي:(يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٣٥) (يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٣٥) اې د آدم اولادې! که چېرې تاسو ته له تاسو څخه داسې رسولان درشي چې زما آیتونه درته بیانوي، نو بیا چې څوك تقوی خپله او (عملونه) سم کړي، نه به څه وېره وربانديې وي او نه به دوی خپه کیږي.وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) او هغوی چې زمونږ آیتونه یې دروغ وبلل او تکبر یې ترې وکړ، نو هغوی دوزخیان دي، تل ترتله پکې اوسېدونکي.[الأعراف35-36].

الله تعالی فرمایلي دي:(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (٢١) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (٢١) ای خلکو! د خپل رب عبادت وکړئ، هغه (رب) چې تاسې او له تاسې وړاندې خلک یې پیدا کړي، کېدای شي چې تاسې ځانونه وژغورئ (د الله تعالی له عذاب څخه).الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٢) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٢)هغه (رب) چې ستاسې لپاره یې زمکه فرش (هواره) کرځولې ده او هسک (آسمان) یې چت او د آسمان له لوري یې اوبه نازل کړې دي، نو راویستي یې دي په دې اوبو سره هر ډول مېوې ستاسې لپاره روزي (رزق)، نو له الله سره شریکان مه نیسئ، په داسې حال کې چې تاسې پوهېږئ (چې الله شریک نه لري).وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٣) وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٣) او که چېرې تاسې د هغه څه (قرآن) په اړه په شک کې یاست، چې مونږ پر خپل بنده باندې نازل کړی دی نو تاسې د دې (سورت) په څېر یو سورت راوړئ او له الله تعالی پرته خپل ټول ګواهان (مشران) راوبلئ، که چېرې تاسې ریښتیني یاست.فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (٢٤) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (٢٤)پس که چېرې مو دا کار ونه کړ او هېڅکله یې (هم) نه شئ کولای، نو پس وساتئ (ځانونه) له هغه اور څخه چې خس (خشاک) د هغې انسانان او تیږې (ګټې) دي، چې تیار کړی شوی دی (دا اور) د کافرانو لپاره.وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) او زیری ورکړه (ای محمده) هغو کسانو ته چې ایمان یې راوړی دی (په ټولو مؤمن به شیانو) او ښه (عملونه) یې کړي دي، چې بېشکه د دوی لپاره جنتونه دي چې د هغو (تر ماڼیو او ونو) لاندې ویالې بهېږي، هر کله چې له دې (جنتي مېوو) څخه دوی (جنتیانو) ته د رزق (خوړلو) لپاره (څه) ورکړل شي، نو دا (جنتیان) به وایي، دا هغه شان مېوه ده چې مونږ. ته پخوا هم راکړل شوې وه او رابه وړلی شي دوی ته مېوه هم رنګه (او په خوند کې سره بېله) او د دوی لپاره به په دغو (جنتونو) کې پاکې مېرمنې وي او دوی به په دغو (جنتونو) کې همېشه وي.[البقرة: 21-25].

ولې ډېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله امتونو ته خپل پېغمبران رالېږلي دي، هېڅ داسې یو امت نشته مګر دا چې الله ورته پېغمبر لېږلی تر څو یې د خپل رب عبادت ته راوبلي او د هغه له اوامرو او منهیاتو څخه یې خبر کړي، او د ټولو د بلنې موخه د یو الله عبادت و، او هر کله به چې یو امت هغه څه پرېښودل چې رسول یې ورته راوړي وو؛ لکه د الله په یو ګڼلو هغوی ته امر کول او یا به یې د هغې د بدنامولو هڅه وکړه نو الله جل جلاله به بل پېغمبر رالېږه تر څو یې تګلاره بېرته راسمه کړي، او خلک خپل سالم فطرت ته راوګرځوي چې هغه د الله تعالی یووالی او د هغه منل دي.
تر دې چې الله جل جلاله د محمد صلی الله علیه وسلم په رالېږلو سره د رسولانو لړی پای ته ورسوله، هغه پېغمبر چې بشپړ دین او د ټول بشریت لپاره یې تر قیامته تلپاتې شریعت راوړی، هغه شریعت چې په خپله بشپړ دی او د مخکنیو شریعتونو نسخ کوونکی دی، او متعال رب یې د بقا او د قیامت تر ورځې پورې د تلپاتې کېدو تضمین کړی دی.

یو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو ایمان نه وي راوړی.

الله هغه ذات دی چې رسولان یې رالېږلي او ټولو مخلوقاتو ته یې امر کړی چې د دوی پیروي وکړي، چا چې له دوی څخه د یو له پېغمبری هم انکار وکړ نو په حقیقت کې یې له ټولو انکار کړی دی، له دې به لویه ګناه نه وي چې یو څوک د الله تعالی له وحیې څخه انکار وکړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ټولو پېغمبرانو ایمان راوړل ضروري دي.
په دې زمانه کې په هر چا فرض دي چې پر الله او د الله په ټولو پېغمبرانو ایمان ولري او د آخرت په ورځ ایمان ولري او دا کار یوازې پر وروستي پېغمبر محمد صلی الله علیه وسلم په ایمان راوړلو او پیروی کولو سره کېږي، ځکه دی هغه پېغمبر دی چې الله جل جلاله یې په تلپاتې معجزې قرآن کریم سره ملاتړ کړی، هغه (کتاب) چې الله یې ساتنه کوي تر څو چې ځمکه او څوک چې پرې دي هغه ته په میراث پاتې شي.
الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي چې څوک چې د هغه پر کوم پیغمبر له ایمان راوړلو څخه انکار وکړي، نو هغه په الله کفر کړی او د هغه وحیې یې دروغ ګڼلې ده، الله تعالی فرمایلي:(إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (١٥٠) (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (١٥٠)بې شکه هغوی چې له الله او رسولانو یې منکرېږي او غواړي چې د الله او د رسولانو ترمنځ یې بېلتون وکړي (داسې چې) وایي په ځېنو ایمان راوړو او ځېنې نه منو او غواړي چې د دې (کفر او اسلام) ترمنځ بله لار ونیسي.أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا)دا خلک نو پاخه کافران دي او دغسې کافرانو ته مو سپکوونکی عذاب تیار کړی.[النساء: 150-151].
لدې امله مونږ مسلمانان په الله او د آخرت په ورځ ایمان لرو - لکه څنګه چې الله امر کړی - او مونږ په ټولو پیغمبرانو او پخوانیو کتابونو ایمان لرو، الله تعالی فرمایلي:(آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) پیغمبر صلی الله علیه وسلم (پر هغه هدایت) ایمان راوړی دي چې د هغه د رب له خوا پر هغه

نازل شوی دی او څوك چې د دې پېغمبر منونکي دي، هغوی هم دا هدايت د زړه په مينه منلی دی، دوی ټولو الله، د هغه پرېښتې، د هغه کتابونه او د هغه پېغمبران (عليهم السلام) منلي دي او د هغو وينا دا ده چې: موږ د الله د پېغمبرانو ترمنځ توپير نه کوو، موږ حکم واورېده او اطاعت مو ومانه ای الله! موږ ستا څخه د ګناه بخښنې غوښتونکي يو او همدا ستا لوري ته زموږ درتګ دی.[البقرة ٢٨٥].

قرآن کريم څه شی دی؟

قرآن کريم د الله تعالی کلام او د هغه وحي ده چې په اخري پېغمبر محمد صلی الله عليه وسلم نازل شوی او تر ټولو ستره معجزه ده چې د هغه د نبوت په ريښتينولۍ دلالت کوي. او د قرآن کريم حکمونه حق او معلومات يې ريښتيني دي.او الله تعالی يې منکران وننګول چې د دې قرآن په څېر دې حتی يو سورت هم ورته پيدا کړي، خو دوی پدې ونه توانېدل؛ د دې د محتوياتو د عظمت او هر اړخيز والي له امله چې په دنيوي ژوند او آخرت کې هر هغه څه ته شامل دی چې د انسان پورې اړه لري ، او دا د ايمان ټولو حقايقو ته شامل دی چې ايمان پرې واجب دی.په دې کې هغه احکام او ممانعتونه هم شامل دي چې انسان يې بايد د خپل ځان او خپل رب، خپل ځان او خپل نفس او خپل ځان او ټولو مخلوقاتو تر منځ مراعت کړي، او دا ټول په لوړ فصاحت او بلاغت سره راغلي دي.پدې (قرآن) کې ډېر عقلي شواهد او ساينسي حقيقتونه راغلي او دا په ډاګه کوي چې دا کتاب د انسانانو له خوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د بشريت د سپېڅلي پالونکي کلام دی.

اسلام څه شی دی؟

اسلام: الله تعالی ته په يووالي سره غاړه اېښودل، د هغه منل او ورته تسليمېدل، په خوښۍ او منلو سره د هغه د قانون پيروي او په هر هغه څه کفر دی چې له الله پرته يې عبادت کيږي.

او الله تعالی رسولان له يو پيغام سره راليږلي چې هغه: د يو الله عبادت ته بلنه ده چې شريک نه لري، او په هر هغه څه کافرېدل دي چې له الله جل جلاله پرته يې عبادت کيږي.

اسلام د ټولو پيغمبرانو دين دی، د دوی بلنه يو شان او شريعتونه يې مختلف دي، نن ورځ يوازې مسلمانان دي چې د صحيح دين پيروي کوي، هغه دين چې د ټولو انبياوو لخوا راوړل شوی، او په دې وخت کې د اسلام پيغام حق دی، او دا د خالق لخوا انسانيت ته وروستی پيغام دی.نو هغه رب چې ابراهيم، موسی او عيسی عليه السلام يې راليږلی، همغه رب وروستی رسول محمد صلی الله عليه وسلم هم رالېږلی دی، او اسلامي شريعت ټولو مخکنيو شريعتونو لره منسوخوونکی راغلی.

ټول هغه دينونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - د انسانانو لخوا جوړ شوي دينونه دي، او يا هغه دينونه دي چې په سر کې الهي وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو ډېرۍ، ميراثي افسانو او بشري اجتهادونو سره ګډ شول.

خو د مسلمانانو دين يو څرګند دين دی چې نه بدليږي، لکه څنګه چې د دوی عبادتونه سره يو دي چې د الله عبادت پرې کوي، ټول پنځه وخته لمونځونه کوي، د خپلو مالونو زکات ورکوي او د رمضان د مياشتې روژه نيسي. او د دوی قانون ته چې قرآن کريم دی پام وکړئ، په ټولو هيوادونو کې همدا يو کتاب دی. الله تعالی فرمايلي:(ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ) (ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ)نن مې ستاسو دين درته پوره کړی، خپل نعمت مې دربandې تمام کړی او همدغه اسلام مې ستاسو د دين په توګه درته غوره کړی دی، نو که څوك په سخته لوږه کې (حرام خوراك ته) اړ شو خو چې د ګناه تکل يې نه وي نو بې شکه بيا الله مهربان بخښونکی دی.[سورة المائدة:3].

الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي:(قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (٨٤) (قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (٨٤)وايه موږ خو په الله ايمان راوړی او په هغه چې پرموږ نازل شوي او پر ابراهيم، اسماعيل، اسحاق، يعقوب او پر اولاده يې نازل شوي او هغه چې موسی، عيسی او نورو نبيانو ته يې د خپل رب له خوا ورکړل شوي د دوی ترمنځ يوه کې هم فرق نه کوو او موږ همده ته غاړه اېښودونکي يو.وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) او هر څوک چې له اسلامه پرته بل دين لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانيانو وي.[آل عمران: 84-85].

نو د اسلام دين د ژوند لپاره يوه جامعه تګلاره ده، چې د عقل او فطرت سره سمون لري، او د عامو خلکو له خوا منل شوې ده، د ستر خالق له خوا د خپلو مخلوقاتو لپاره جوړ شوی قانون او په دنيا او آخرت کې د ټولو خلکو لپاره د خير او خوښۍ دين دی. نه يو نسل ته پر بل برتري ورکوي او نه يو رنګ ته پر بل رنګ، ټول خلک پکې سره برابر دي. په اسلام کې هېڅوک پر بل چا برتري نه لري مګر د هغه د نيکو عملونو په اندازه. الله تعالی فرمايلي دي:(مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ) (مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ)چا چې نېک عمل وکړ، که نارينه وي که ښځينه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې به) د هغو نېکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو.[النحل:97]

اسلام د نېکمرغۍ لار ده

اسلام د ټولو پيغمبرانو دين او د ټولو خلکو لپاره د الله تعالی دين دی او د عربو پورې ځانګړی دين ندی.

اسلام په دې دنيا کې د ريښتينې خوښۍ او په آخرت کې د ابدي نعمتونو لاره ده.

اسلام يوازينی دين دی چې د روح او بدن اړتياوې پوره کوي او د انسانانو ټولې ستونزې حلوي، الله تعالی فرمايلي:(قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى (123) (قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى (123)او (الله) وفرمايل: دواړه (ډلې، شيطان او انسان) ټول ترې کوز شئ، تاسي به يو د بل دښمنان ياست، نو چې زما له خوا څه لارښوونه درشي نو چا چې زما د لارښوونې متابعت وکړ، هغه به نه بې لارې او نه بدبخته شي.وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى) وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى) او څوک چې زما له ذکره مخ واړوي، هغه لپاره تنګ ژوند دی او د قيامت په ورځ به يې ړوند راپاځوو.[طه: 123-124].

اسلام ته په داخلېدو څه ګټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل ستړې ګټې لري، چې ځينې يې دا دي:

- په دنيا کې بريا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شيطان او شهوتونو بنده به و.

- په آخرت کې بریا؛ چې الله تعالی ورته ښښنه وکړي، ترې راضي شي، جنت ته یې داخل کړي او ابدي خوښی او تلپاتې نعمتونه وګټي او د دوزخ له عذابه وژغورل شي.
- مؤمن به د قیامت په ورځ له انبیاوو، ربښتینو، شهیدانو او صالحانو سره وي، دا څومره ښه ملګرتیا ده، او څوک چې ایمان نه راوړي هغه به له سرکښانو، بدانو، مجرمانو او ظالمانو سره وي.
- هغه کسان چې الله تعالی یې جنت ته داخل کړي هغه به له مرګ، ناروغی، درد، بوډاتوب او غم پرته په ابدي نعمتونو کې ژوند وکړي او دوی چې هر څه غواړي غوښتنې به یې پوره کړي او هغه څوک چې دوزخ ته ننوځي هغه به په ابدي، نه ختمیدونکي عذاب کې وي.
- په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترګو لیدلي، نه غوږونو اوریدلي او نه د چا فکر کې ګرځیدلي. د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی:(مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)چا چې نېک عمل وکړ، که نارینه وي که ښځینه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې به) د هغو نیکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو.[النحل ۹۷].او الله تعالی فرمایلي:(فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ) (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ)نو چا ته نه ده معلومه چې هغوی ته د سترګو یخېدو کوم شیان پټ ساتل شوي، د هغو کړنو د بدلې په توګه چې دوی به کول.[سورة السجدة:17]

که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، کوم چې د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدي نعمت ور په برخه کوي.
انسان به تر ټولو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب ایمان به له لاسه ورکړي.
هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنګه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانانو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډ دی.
الله تعالی فرمایلي دي:(قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15) (قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15)ووایه بېشکه (حقیقي) زیانمن هغه خلك دي چې د قیامت په ورځ یې ځانونه او خپلې کورنۍ په تاوان کې اچولې دي، خبر اوسئ چې همدغه څرګند تاوان دی.لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ) لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ) د هغوی لپاره به لاندې باندې د اور (ټوټې) وریځې (لکه چترۍ راتاو) وي، دا هغه عذاب دی چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، ای زما بندګانو له ما نه ووېرېږئ.[الزمر: 15-16].

څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي باید اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله علیه وسلم پیروي وکړي.

یو له هغو حقیقتونو څخه چې پیغمبرانو او رسولانو علیهم السلام پرې اتفاق کړی دا دی چې یوازې هغه مسلمانان به آخرت کې نجات ومومي چې په الله تعالی ایمان لري، هېڅوک ورسره نه شریکوي او په ټولو پیغمبرانو او رسولانو ایمان لري. نو د پیغمبرانو ټول پیروان چې ایمان یې پرې راوړی او هغوی یې ریښتیني ګڼلي جنت ته به داخل شي او له اور څخه به وژغورل شي.
نو هغوی چې د پیغمبر موسی علیه السلام په زمانه کې وو او په هغه یې ایمان راوړی او د هغه په لارښوونو یې عمل کړی، نو دوی مسلمانان او نېک مؤمنان دي، مګر وروسته له دې چې الله تعالی عیسی علیه السلام راولېږه نو د موسی علیه السلام په پیروانو واجب شو چې په عیسی علیه السلام ایمان راوړي او پیروي یې وکړي.نو چا چې په عیسی (علیه السلام) ایمان راوړ هغوی نېک صالحه مسلمانان دي، او چا چې په عیسی (علیه السلام) له ایمان راوړلو انکار وکړ او ویې ویل چې زه به د موسی (علیه السلام) په دین پاتې شم نو دا مؤمن نه دی؛ ځکه چې ده پر داسې یو نبي له ایمان راوړلو انکار وکړ چې الله تعالی رالیږلی دی.بیا وروسته له دې چې الله پاک وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم راولېږه، نو پر ټولو واجب دي چې ایمان پرې راوړي، ځکه کوم رب چې موسی او عیسی علیهما السلام رالیږلي همغه رب دی چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، نو چا چې د محمد صلی الله علیه وسلم له پیغمبرۍ انکار وکړ او ویې ویل چې زه به د موسی او یا عیسی علیهما السلام پیرو پاتې شم نو دا هم مؤمن نه دی.
او دا د یو چا لپاره بسنه نه کوي چې ووایي د مسلمانانو درناوی کوي او نه په آخرت کې د نجات لپاره بسنه کوي چې خیرات ورکړي او د غریبانو سره مرسته وکړي، بلکې هغه باید په الله، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ایمان ولري، چې الله تعالی ترې دا قبول کړي!
په الله تعالی له شرک کولو، کفر ، د الله تعالی له خوا د نازل شوې وحې څخه له انکار کولو لویه ګناه نشته او نه لدې چې د وروستي پیغمبر له نبوت څخه انکار وشي.
نو یهود، نصارا او نور هغه کسان چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت په اړه یې اوریدلي او پرې له ایمان راوړلو انکار وکړی او د اسلام په دین کې له ننوتلو انکار وکړي نو دوی به د جهنم په اور کې د تل لپاره پاتې شي او همدا د الله پرېکړه ده نه د کوم بشر پرېکړه، الله تعالی فرمایلي:(إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ) (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ)بېشکه هغه کسان له اهل کتابو او مشرکانو څخه چې کفر یې کړی دی تل به د دوزخ په اور کې وي همدوی تر ټولو بد خلک دي.[البينة:6].
له هغه وخته چې بشریت ته د الله تعالی وروستی پیغام نازل شوی، هر انسان چې د اسلام په اړه اوري او د وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم له پیغمبرۍ خبر شي، باید پرې ایمان راوړي، د هغه د شریعت پیروي وکړي او په اوامرو او نواهیو کې د هغه اطاعت وکړي، نو څوک چې د دې وروستۍ پیغمبرۍ څخه خبر شي او رد یې کړي، الله تعالی به له هغه څخه هېڅ شی ونه مني او په آخرت کې به عذاب ورکړي.
د دې خبرې دلیل د الله تعالی دا قول دی:(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) او هر څوک چې له اسلام پرته بل دین لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانیانو وي.[آل عمران ۸۵].
او الله تعالی فرمایلي:(قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ)ورته وایه ای اهل کتابو هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ یو برابر دی، دا چې د

الله نه پرته بل څه به نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شریکوو او نه به څوك له الله پرته د خدایانو په توګه نیسو، نو که وګرځېدل بیا ورته ووایئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان یو.[آل عمران: 64].

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتیا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ایمان راوړل واجب دي:
په الله جل جلاله ایمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکوونکی، چار سمبالی او مالک دی، د هغه په شان هېڅ شی نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوی، او هغه یوازې د عبادت مستحق دی او دا چې له هغه سره د بل چا عبادت ونه شي، او دا عقیده وساتل شي چې له هغه پرته چې د هر څه عبادت کیږي هغه باطل دی.
په ملائکو ایمان او دا چې دوی د الله تعالی بندګان دي، له نور څخه یې پیدا کړي او دنده یې ورسپارلې چې پر پیغمبرانو علیهم السلام یې وحی نازلوي.
په ټولو هغو کتابونو ایمان چې الله تعالی په خپلو پیغمبرانو علیهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجیل – مخکې له دې چې تحریف شي) او وروستی کتاب قرآن کریم.
په ټولو پیغمبرانو علیهم السلام ایمان راوړل لکه: نوح، ابراهیم، موسی، عیسی علیهم السلام او د دوی وروستی محمد صلی الله علیه وسلم، او دا چې دوی ټول له انسانانو څخه وو، د وحی په واسطه یې د دوی ملاتړ کړی او هغه نښې او معجزې یې ورکړې چې د دوی د رښتینولی څرګندونه کوي.
د آخرت په ورځ ایمان چې کله به الله جل جلاله مخکني او وروستني راژوندي کوي او الله تعالی به د خپل مخلوق په مینځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته داخل کړي.
په تقدیر باور او دا چې الله په هر څه پوهیږي، څه چې پخوا وو او څه به چې په راتلونکي کې وي، او دا چې الله پوه دی او دا هر څه یې لیکلي دي، او د دې اراده یې کړې ده او هر څه یې پیدا کړي دي.

په پرېکړه کې ځنډ مه کوه!

دنیا د ابدیت ځای نه دی ...
ژر دی چې ټول ښایست به یې له منځه ولاړ شي او ټول شهوتونه به ختم شي.
او هغه ورځ به راشي چې له انسان سره پکې د هغه د کړنو حساب وشي، چې هغه د قیامت ورځ ده، الله تعالی فرمایلي:(وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا) (وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا).او (د عمل) کتاب به کېښودل شي نو ته به مجرمان ګورې چې له هغه څه نه وېرېدونکي دي، کوم چې په هغه (کتاب) کې دي او وایي به های زموږ بده بخته دا څنګه لیکنه ده چې (زموږ) وړه او غټه یې بې له شمېرلو نه ده پرېښې، او څه یې چې کړي وو حاضر به یې ومومي او ستا رب په هېچا ظلم نه کوي.[الکهف:49].
او یقینا چې الله تعالی په ډاګه کړې ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي.
نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی، الله تعالی فرمایلي:(وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)او هر څوک چې له اسلام پرته بل دین لټوي نو هېڅکله به ترې قبول نه شي او هغه به په آخرت کې له تاوانیانو وي.[آل عمران: 85].
نو اسلام هغه دین دی چې له هغه پرته الله نور دینونه نه مني.
نو الله موږ پیدا کړي یو او هغه ته ورګرځو او دا دنیا زموږ لپاره یوه ازموینه ده.
انسان باید ډاډه اوسي چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهیږي چې کله به مري!
نو د قیامت په ورځ به خپل خالق ته څه ځواب وایي چې پوښتنه ورڅخه وکړي چې: ولې یې د حق پیروي نه ده کړې؟ ولې یې د وروستي پیغمبر پیروي نه ده کړې؟
نو ستا پروردګار ته به د قیامت په ورځ څه ځواب وایي، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداری ورکړی او ویلي یې دي چې د کفارو برخلیک په دوزخ کې ابدي هلاکت دی؟
الله تعالی فرمایلي:(وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) او هغه کسان چې کافران شول او زموږ آیاتونه یې دروغ وګڼل، هم دغه کسان د اور (دوزخ) څښتنان دي او هم دوی به په هغه (اور د دوزخ) کې همېشه وي.[البقرة ٣٩].

د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق پرېږدي او د پلرونو او نیکونو تقلید وکړي.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې ډېری خلک چې په اسلام کې له داخلېدو څخه انکار کوي د هغه چاپېریال له وېرې یې کوي په کوم کې چې دوی ژوند کوي.
او ډېری نور له اسلام څخه ځکه انکار کوي چې دوی نه غواړي خپلې هغه عقیدې بدلې کړي چې له پلرونو څخه ورته په میراث پاتې دي او یا یې له چاپېریال او ټولنې څخه ترلاسه کړي او ورسره عادت شوي دي، او ډېری نور تعصب او له باطل څخه ملاتړ منعه کوي چې اسلام ومني.
او دا ټول خلک د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوی به د الله جل جلاله په وړاندې پرته له توجیه (دلیله) ودرېږي.
دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دی چې ووایی، "زه به ملحد پاتې شم ځکه چې زه په یوه ملحده کورنۍ کې زېږېدلی یم!" بلکې هغه باید له هغه عقل څخه کار واخلي چې الله تعالی ورکړی دی، د ځمکې او اسمانونو په عظمت کې باید فکر وکړي او په خپل هغه عقل سره باید فکر وکړي چې خالق یې ورکړی ترڅو پوه شي چې دا کائنات یو خالق لري.همدا رنګه هغه څوک چې د ډبرو او بتانو عبادت کوي د خپلو پلرونو د تقلید لپاره هېڅ عذر نه لري، بلکې باید د حقیقت لټون وکړي او له ځانه وپوښتي چې: زه څنګه د یو داسې بې روحه شي عبادت وکړم چې زما نه اوري، ما نهویني او ما ته هېڅ ګټه نه رسوي؟!
په ورته ډول، عیسوی چې په هغو شیانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ باید له ځانه وپوښتي چې: رب څنګه خپل بې ګناه زوی د خلکو د ګناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنګه انسانان څنګه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ویې وژني؟! آیا رب نشي کولی د بشر ګناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟ آیا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظيفه ده چې د حق پيروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نيکونو تقليد ونه کړي.
الله تعالی فرمايلي دي:(وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ) (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ)او چې ورته وويل شي هغه (حکم) ته راشئ چې الله رانازل کړی او رسول ته راشئ وايي هغه (تګلاره) مو بس ده چې پر هغې مو خپل پلرونه موندلي، آيا که څه هم پلرونه يې نه په څه پوهېدل او نه يې سمه لار موندلې وه.[المائدة ١٠٤].

هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپيريال څخه وېره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته يوه د خير لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام ښکاره کړي.
په انسان سمدلاسه اسلام قبلول واجب دي، خو په هغه باندې لازم نه دي چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راوړلو خبر ورکړي او يا د مسلمانېدو اعلان وکړي، که دا کار ورته ضرر لري.
او پوه شه چې کله يو څوک اسلام قبول کړي نو د ميليونونو مسلمانانو ورور به شي، او کولی شي په خپل هېواد کې له جومات يا اسلامي مرکز سره اړيکه ونيسي او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړي او هغوی به په دې کار سره خوشحاله کېږي.
الله تعالی فرمايلي دي:(وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَل لَّهُ مَخْرَجًا) او څوک چې له الله وېره کوي، (الله به) هغه ته د خلاصون لار پيدا کوي.وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِب) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) او له يو داسې لورې به روزي ورکوي چې ګومان يې هم نه کوي.[الطَّلَاقِ: 2، 3]

ګرانه لوستونکيه!

ايا د خالق الله رضا کول -چا چې موږ ته خپل ټول نعمتونه راکړي دي، چا چې موږ ته په داسې حال کې خواړه راکول چې موږ د خپلو ميندو په خېټو کې د جنين په بڼه وو، او هوا را رسوي چې موږ يې اوس تنفس کوو- د خلکو له راضی کولو څخه ډېر مهم نه دي؟
ايا د دنيا او آخرت برياليتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولې نه، قسم په الله!
لدې امله انسان بايد خپل تېر -ماضي- لدې څخه منع نه کړي چې خپله تګلاره سمه کړي او له غلطې لارې راوګرځي او سم کارونه وکړي.
انسان بايد نن ورځ ريښتينی مؤمن شي! او شيطان ته بايد اجازه ور نه کړي چې د حق له پيروي څخه يې منع کړي!
الله تعالی فرمايلي دي:(يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174) اې خلکو يقيناً چې د خپل رب له لورې مو ښکاره دليل (چې محمد دی) درغلی او تاسو ته مو څرګنده رڼا نازله کړې (چې قرآن دی).فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا)نو هر هغه چې په الله يې ايمان راوړی او منګولې يې پرې لګولي دي نو ژر به يې په خپل رحمت او پېرزوينه کې داخل کړي او خپل لوري ته نېغه لار به ور وښايي.[النساء: 174-175].

آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېکړه وکړې؟

که دا هر څه منطقي وي او انسان په خپل زړه کې حقيقت پېژندلی وي؛ نو بايد د مسلمانېدلو لپاره لومړی ګام پورته کړي.
او څوک چې په خپل ژوند کې د غوره تصميم نيولو لپاره مرستې ته اړتيا لري او د مسلمانېدلو په اړه لارښود غواړي؟
نو ګناهونه يې بايد په اسلام کې له داخلېدو څخه منع نه کړي، الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايلي دي چې د انسان ټول ګناهونه بخښل کيږي که چېرې هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو دا طبيعي ده چې انسان به د اسلام له منلو وروسته هم کېدی شي ګناهونه وکړي، ځکه موږ انسانان يو، سپېڅلي پرېښتې نه يو،خو موږ ته په کار دي چې له الله تعالی څخه بخښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو او که الله تعالی ووينې چې موږ د حق په منلو کې ګړندي يو او په اسلام کې داخل شو او د شهادت کلمې مو وويلې، نو هغه به موږ سره د نورو ګناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې الله لوري ته روان شي او د حق پيروي وکړي، الله به هغه ته د نورو نيکيو توفيق ورکړي، نو انسان بايد سمدلاسه په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازړه پاتې نه شي او سمدلاسه بايد اقدام وکړي.
د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی چې فرمايي:(قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ) { قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ }کافر شوو ته وايه چې: که چېرې دوی منع شي، (له کفر څخه) (نو) دوی ته به د هغو (ګناهونو) بخښنه وشي چې مخکې شوي دي.[الأنفال ٣٨].

څه باید وکړم چې مسلمان شم؟

په اسلام کې داخلېدل اسانه خبره ده او کوم رسم، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتيا نه لري، انسان بايد يوازې د شهادت دوه کلمې ووايي، په معنا يې پوه شي او ايمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدًا رسول الله) يعنې زه ګواهي ورکوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا ګواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، که تاسو ته اسانه وي چې په عربي ژبه يې ووايې نو ښه ده او که درته سخته وي نو بسنه کوي چې په خپله ژبه يې ووايې او پدې سره به ته مسلمان شې، بيا نو تاته په کار دي چې دين دې زده کړې، کوم چې دې په دنيا کې د نيکبختئ او اخرت کې د خلاصون سرچينه ده.

کائنات چا پیدا کړي؟ زه چا پیدا کړی یم؟ او ولې؟
رب لوی خالق دی
دا رب (پالونکی)، خالق (پیدا کوونکی)، روزي ورکوونکی، یوازې الله پاک دی
د پیدا کوونکي رب صفتونه
د عبادت څښتن د کمال له صفاتو څخه برخمن دی.
دې ستر خالق ولې موږ پیدا کړي یو؟ او زموږ څخه څه غواړي؟
ولې ډېر شمېر رسولان؟
یو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو ایمان نه وي راوړی.
قرآن کریم څه شی دی؟
اسلام څه شی دی؟
اسلام د نېکمرغۍ لار ده
اسلام ته په داخلېدو څه ګټه کوم؟
که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟
څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي باید اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله علیه وسلم پیروي وکړي.
زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتیا لرم؟
په پرېکړه کې ځنډ مه کوه!
د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق پرېږدي او د پلرونو او نیکونو تقلید وکړي.
هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به یې ورته زیان ورسوي؟
ګرانه لوستونکیه!
آیا ته چمتو یې چې د خپل ژوند ترټولو لویه پرېکړه وکړې؟
څه باید وکړم چې مسلمان شم؟